

ОПЛАДНИЦКА ПРУГА

БРОЈ 63

TITO:

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zabravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Na Akciju su stigli i najmladi: Ubavka Jančevska, pionir-komandir u jugoslovenskoj pionirskoj brigadi »Bratstvo-jedinstvo« na smotri

START TREĆE SMJENE

Novi pohod rada i radosti

U SVA ČETIRI NASELJA ODRŽANE SU SVEČANOSTI KOJIMA JE OZNAČEN POČETAK TREĆE SMJENE, TREĆEG JURIŠA U NOVE RADNE I POBJEDE U DRUŠTVENIM AKTIVNOSTIMA

Od jutros je mladost po treći put zaposjela radilište duž već vidljive trase drugog kolosijeka od Doboja do Zenice!

Jučerašnji dan bio je namijenjen svečanostima povodom starta treće smjene ORA »Samac — Sarajevo 78«, da bi svetkovine sinoć dostigle vrhunac. U sva četiri naselja održane su manifestacije kojima je zvanično obilježen početak trećeg juriša u nove pobjede.

Najsvečanije je, čini se, bilo u dobojskom naselju. U razdraganom stroju, rame uz rame, iz Skopske armijske oblasti, iz Višegrada, Indije, Stare Pazove, Rakovice, Bijelog Polja, Sibenika, Čelince, Ilijaša, Hadžića... brigadirski pozdrav, poklici, dianovi briđe od aplauza. Dužnost da svečano naznači start treće smjene pripala je Žarku Kolenđi, potpredsjedniku Izvršnog vijeća Skupštine SRBiH: Još jedan pozdrav brigadira, još jedno odavanje priznanja jugoslovenskoj mladosti za dosadašnje pregalaštvo za njihov poduhvat kojim se na najljepši način pokazuje privrženost ve likom cilju naše zajednice.

I brigadirski riječi: novo obećanje da će uz trasu drugog kolosijeka omladinske pruge biti ugrađeni novi tokovi bratstva i jedinstva, novi dokazi ljubavi prema radu i domovini.

A stroj veliki, nestrpljiv.

Pionir Branislav Kolarov, ni 10 godina još nema, sav u strahu da mu ne odrede da nosi vodu ili neki drugi »neradni« zadatak — zagledan u žuljeve stečene kod kuće, uz oca, dok se pripremao za ovu akciju; Spaso Kovačević, sjede mu prokale glavu — prva teška udarništva zaradio je 1946. godine, 1947... Uz Spasu njegove kćeri, Vesna i Milica, prvi put na akciji. U ponosnom stroju i Trivo Milinković. Ovo mu osma akcija, gradio je prvi kolosijek od Samca do Sarajeva, evo ga poslije više od tri decenije da sebi i svom društvu pokaže da je još isti kao što je bio onih dana kada je gradio put prvom vozu od Samca do Sarajeva.

Drug do druga, brat do brata.

Jutros radilište ozvanja pjesmom, udarcima pijuka, pogled se i nehotimično otme put trase. Hoćemo li drugim kolosijekom stići dalje od plana, hoćemo li nadmašiti prethodnike.

Treća smjena veliča svijetle tradicije ranijih akcijaša i otvara nove puteve u slavu rada i učenja.

D. STANOJLOVIĆ

PRVI UTISCI

**Da radimo, da
samoupravljamo**

Jelena Sikima, učenica četvrtog razreda osnovne škole: Naći će se posla i za mene

NEMILA, 4. JULA — Brigadiri pet omladinskih radnih brigada proveli su prvu noć u naselju u Nemiljoj. Nakon zamarajućeg puta i sinoćnje igranke spavanje je svakome od njih dobro došlo. Jutros je slobodno vrijeme za uređivanje paviljona i spremanje spavaonica. Prošetao sam malo paviljonima. Prnjavorčani ispisuju ime brigade i uređuju okolinu zgrade. Istog po sta latili su se i mladi iz Novog Pazara, Slovenije, Zagreba, Kani- novilka i Trnova.

Jelena Sikima je učenica četvrtog razreda osnovne škole u Trnovu:

— Prvi put sam na radnoj akciji, a poslali su me kao vrijednog učenika. Čast mi je učestvovati. Iako sam još mala, naći će se i za mene posla.

— Prvi utisci su izvanredni — tvrdi Stevo Stanić, poljoprivrednik iz Hlove kod Prnjavora, član ORB »Deseti juli« i dodaje: Jedva čeka mo da počnemo raditi, zato smo došli.

Veselo je i ispred paviljona gdje je smještena brigada »Oton Župančič«, sastavljena iz omladinaca sedam opština Dolenjske i Posav- lja. Brigada je formirana ove go- dine i ovo joj je prvo učešće u ovom sastavu.

— Još se upoznajemo, ali to ne će biti nikakva prepreka da daje- mo sve od sebe. Prijem u naselju je bio odličan, nikakve zamjerke, osim što su spavaonice malo pre- trpane, ali nije strašno — to kaže Tone Gramo, vozač iz Brežica.

— Zapiši da ću osvojiti udarnič ku značku — poručuje vragolasti mladić Abaz Rašijanin iz Novog Pazara, član ORB »Ramiz Kosa« i nastavlja: Mislim da ćemo biti prvi na kraju smjene.

Zagrebačka ORB »Zagreb« upra vo je imala sastanak Brigadne kon ferencije na kojem su brigadiri upoznati sa dužnostima i obaveza- ma kao i kućnim redom. Slavko Ba tur je član te brigade i ovo mu je treća radna akcija.

— Ova akcija — kaže on veliki je izazov za svakog brigadira i po nosan sam što učestvujem na njoj. Mislim da će se naša brigada do- bro plasirati, a ja se nadam i tre- ćoj udarničkoj znački.

Tako kazuju brigadiri o svojim prvim utiscima u naselju. Jednaka su mišljenja i ostalih čija imena ne bilježimo. Zajedničko svima je da s nestrpljenjem očekuju sutra- šnji izlazak na trasu i prve juriše za prebačaj norme.

L. JELAVIĆ

Словеначна бригада »Отон Жупанчић« стигне у Немилу
(Снимио: Миодраг Ширпина)

У НЕМИЛОЈ, КАД СУ СТИЗАЛЕ БРИГАДЕ

Млади су уљепшали ноћ

Немила — Субота. Дан када се очекује долазак бригада у насеље у Долини ударника. Сунце је још јутрос победило облаке, засјало пуним сјајем. Све је спремно за дочек прве бригаде. Јављено је да долазе прво млади из Slovenije. У насељу још увијек тишина, мир. Тужно је насеље без бригадира. Али неће дуго. Резак нисак локомотиве проломио се низ долину, одбио од оближње брегове.

— Ево их, долазе — рече неко наглас.

Убрзо се угледала колона раздраганих лица. Напријед кршан дели- ја носи амблем. Уз обавезан поздрав кроз капију насеља прва пролази Младинска деловна бригада »Отон Жупанчић« у чијим су редовима млади из Чрномља, Метлике, Новог Места, Требња, Брежица, Севнице и Кришког. То су представници Звезе социјалистичне младине Slovenije. Нису се ско- ро ни смјестили, а већ је почело спремање околине. Павиљон мора бити срећен до почетка првог радног дана.

Сунце је већ високо. Са оближњих шумовитих обронака ширили су се и посљедњи мириси багрема када се на видику указала младост из Калиновика и Трнова. У насеље улази ОРБ »Игмански марш«. Разгледају, питају повешто, упознавају се са пријатељима из Slovenije. Једни су испред павиљона, а већина испред киоска. Разгледнице су овог дана нај- траженије. Јавити се треба родитељима, браћи, другу. И вољеном (или вољеној) свакако.

Жамор у насељу прекинула је свирка два окићена аутобуса. У њи- ма пјесма. Млади из Прњавора долазе да дају свој прилог изградњи пру- ге. На сваком црвене мајице. На грудима њихов знак: ОРБ »10. јули«. Име по дану ослобођења Прњавора, града смјештеног испод Љубића.

Ево стижу и представници Градске конференције ССО Загреб, који сачињавају ОРБ »Загреб« Иза њих одмах и бригадери ОРБ »Рамиз Коца« из Новог Пазара.

Слила се младост у Долину ударника. Тамо шуми Босна, а изнад кровова насеља спушта се први сумрак. Већ су подијелена дежурства. Пролази вријеме, вечера је ту. А након ње, испред љетне позорнице игран- ка за све. Звијезде их гледају одозго и диве се младости. Дивна ноћ над Немилом, Младост је чини још љепшом.

L. JELAVIĆ

UKRATKO IZ NEMILE

Požarstvo

Tek što su pristigle brigade, po- dijeljena su zaduženja. Na ulaznoj kapiji, kao dežurni, pojavila se je- dna plavuša. Ispod krupnih naoča- ra naziru se od putovanja umorne oči.

— Ne mari, došli smo da izvrša- vamo zadatke — kao da je pogodila šta želim pitati. Upoznali smo se. Vera Stipanović je odgajateljica u dječijem vrtiću u Črnomlju, član je brigade »Oton Župančič, delegat na Kongresu omladine, aktivan omladi- nac u svom mjestu.

**Pošteni
nalaznik**

Ružica Jakovac, omladinka iz ORB »Zagreb« pronašla je ženski sat i odmah ga donijela u razglasnu sta- nicu. Vlasnicu nije bilo teško pro- naći. Došla je na poziv spikera i preko razgласа zahvalila Ružici Na- seljem se prolomilo: »Tri put zdrav- vo za Ružicu«!

**Najbolji
plesачki par**

Igranka u naselju. Sve se kreće u ritmu muzike. Izabran je žiri za izbor najboljeg plesачkog para. Ubr- zo je predsjednik žirija saopštio — najbolji su Žuža i Boris, briga- diri Mlaдинске деловне brigade »O- ton Župančič«. Povelji su sljedeći ples, a nagrađeni su aplauzom.

L. J.

MLADI IZ LOPARA BILI U DOBOJSKOM NASELJU

**U junu
posjeta,
u julu rad**

Učenike škola u Centru za u- smjereno obrazovanje u Loparama putevi ekskurzije doveoše i u do- bojski kraj. Spontana želja svih bi- la je — obavezno posjetiti naselje o- mladinskih radnih brigada.

Ljubazni domaćini iz štaba do- bojskog naselja upoznahu svoje go- ste sa načinom života i rada na ak- ciji, pokazahu im naselje: pogledi, puni divljenja prema vojnicima iz Skoplja, koji su prvi iz treće smjene stigli u dobojsko naselje i punom pa- rom uređuju svoj bivač. Pitanjima nikad kraja, profesorica Slavica Ka- biljević neveselo požuruje učenike: vremena nema napretek.

Dobili su učenici i lijepu poklo- ne za uspomenu na kratak boravak u naselju. Mahanje ruku i pozdravi dovidenja, do jula, ovdje na ak- ciji.

Tada će 50 učenika iz Lopara, sa isto toliko vršnjaka iz Ugljevika, do-ći da grade prugu. Uzbudjenje zbog radosti i rada što ih čeka u julu, kod mnogih sjeta što ove godine neće biti na akciji: za 50 mjesta u zajedničkoj brigadi javilo se u Lo- parama šest puta više učenika.

Jasna Gavrić i Milica Obrenović, su najsretnije. One će imati sreću da u julu obuku brigadirsku unifor- mu.

Samo da juni što prije prođe.

D. S.

Božica Petković, prva žena udarnik u Jugoslaviji sa zastavom sadašnje svoje brigade

KAZIVANJE VETERANA

Pobijedila je volja

ZAVIDOVICI, 4. JUNA — Ispred lijepo ukrašene brigadirske pozornice u naselju Zavidovići postrojeno je stotinu mladih Omladinske radne brigade »Treća srpska proleterska« iz Niša. Na čelu je Božica Petković, prva žena udarnik u Jugoslaviji.

Iza nje četrdeset šest radnih akcija. Prvi i najveći uspjeh, kako sama kaže, zabilježila je 1946. godine. Učestvovala je na izgradnji pruge Brčko — Banovići.

— Eto, ovo je, veli ona, još jedan trenutak kada u potpunosti oživljavaju moja sjećanja na minule dane, na zajedničke patnje i borbu za slobodu naših naroda. Riječima je to teško opisati.

Vijest o tome da je na izgradnji pruge Brčko — Banovići prvom ženom — udarnikom u našoj zemlji proglašena Božica Petković zabilježena je u listu »Borba« u broju od 17. juna 1946. godine koji nam je ona odmah pokazala. Dok priča o

svom požrtvovanju, samoprijegornom radu, o uslovima pod kojima su 1946. godine prugu Brčko — Banovići izgrađivale hiljade mladih, ova ponosna i otresita žena ne može da sakrije suze.

— Dani, posebno prvi na izgradnji pruge, čini mi se bili su teži nego ratni. Ali, pobijedila je volja. Ja sam u toku jednog dana iskopala četiri-pet kubika zemlje — priča je na udarnik.

Božica Petković, ratni invalid sa nepunih osamnaest godina svr stana u redove Prve banjalučke brigade, udarnik, danas je ponovo među brigadirima.

— S nestrpljenjem sam očekivala dan da krenem u Zavidoviće. Kada čovjek nešto zavoli, onda ne smije i ne može da mu bude teško. Mnogi to možda ne shvataju. Za mene je akcija, prisustvo mladih, život i rad na trasi i u naselju veliko nadahnuće, pravo zadovoljstvo.

Svjesna toga da je danas nemoguće raditi kao nekada, ova pedesetogodišnja žena obećava da rezultati i ovoga puta neće izostati. Radiće rame uz rame sa nekoliko stotina mladih i u narednih mjesec dana živjeti u brigadirskom naselju koje se ni po čemu ne može porediti ni mjeriti sa uslovima u kojima je izgrađivana pruga Brčko — Banovići i prva dionica pruge Šamac — Sarajevo.

D. STANIŠIĆ

BILJEŠKA

Miljenici od prvog dana

Vojnici Skopske armijske oblasti stigli su prvi i osvojili simpatije svojim djelovanjem u naselju

DOBOJ, 4. JUNA — Još ni trun zaborava nije pao na veličanstven prekučerašnji ispraćaj u Skoplju, a vojnici iz Omladinske radne brigade »Prva makedonska« već su u dobojskom naselju kao kod svoje kuće: od trenutka kad su ušli na kapiju naselja, juče poslije ponoći, svojski su se latili posla i u ranim popodnevrim satima njihov dio naselja neodoljivo je privlačio radoznale poglede.

Na desetak panoa već su izašle prve zidne i foto-novine, parole i transparenti ukrašavaju svaki kutak namijenjen njihovom akcijaškom bivakovanju, preuređeni su cvijetnjaci i travnjaci, a najviše zanimanja izaziva maketa dionice pruge od Doboja do Maglaja, jednog od poprišta njihove borbe za brigadirsku odličja. Maketa je načinjena od obične zemlje i parčadi drveta kakvi se mogu naći svuda oko naselja. Tu su tuneli, tračnice, zastave — svi simboli koji ilustruju veličinu poduhvata od prije trideset i jedne godine, ali i ovog današnjeg, kome su vojnici Skopske armijske oblasti spremni da daju maksimalan doprinos.

Vojnici su svoje uniforme zamijenili brigadirskim, a uz veliki posao urađen u njihovom dijelu kruga, juče su primjerno izvršavali sve dužnosti dežurnih u naselju. Na svaki zadatak odlaze i vraćaju se u savršenom stroju, a potrudili su se da brigade koje su preduhitrili svojim ranim dolaskom dočekaju u naselju načinom kakav dolikuje budućim udarnicima.

— Naša je želja da dostojno reprezentujemo kompletn rad u jedinicama Jugoslovenske narodne armije,

bratstvo i jedinstvo, da pružimo primjer savjesnog izvršavanja zadataka — reče nam komandant ORB »Prva makedonska« Mirko Atanasovski. Za svoje vršnjake iz drugih brigada tokom boravka u naselju spremili smo bogat program: od filmskih predstava, do priredbi, koncerata i raznovrsnih izložbi. Želja nam je da preko društveno-političkih i samoupravnih organa i organizacija u naselju uspostavimo čvrste veze sa drugim brigadama. Ukratko, hoćemo da ova akcija bude samo početak budućeg neraskidivog prijateljstva naših brigada sa svim kojima ćemo živjeti i raditi narednih mjesec dana.

Prvi dan na akciji u potpunosti je opravdao riječi Mirka Atanasovskog: vojnici-brigadiri »Prve makedonske« na prepad su osvojili simpatije sada već kompletnog dobojskog naselja. Biće, dakle, velike borbe za nove prebačaje normi. Rodiče se nova prijateljstva, drugarstvo...

Omladinska radna akcija »Šamac — Sarajevo 78«, u svom dobojskom dijelu, procvjetaće još jednom, treći put ove godine. I to punim sjajem.

Sinoć, prve večeri svog boravka u naselju, brigadiri iz »Prve makedonske« priredili su drugarsko veče za sve učesnike treće smjene ORA »Šamac — Sarajevo 78« u dobojskom naselju. Priredba na ljetnoj pozornici naselja spontano se pretvorila u opšte brigadirsko veselje, a u programu su učestvovali mladi iz svih brigada koje će tokom juna boraviti u naselju.

D. STANOJLOVIĆ

Zastava na brdu

ЖЕПЧЕ, 4. ЈУНА — Оmladinska radna brigada »Ante Baniina«, koja je prva stigla u naselje juče je imala veoma uspješnan radni dan. Jedan dio brigade rano je otišao na trasu i već je prebacio preko ruku prve kubike betona, te su »zarađeni« i prvi akcijaški žuljevi. Osim toga oni su juče dan uочи zvaničnog otvaranja radova treće smjene na brdu Orlovik koje se nalazi jugozapadno od Жепча postavili državnu zastavu koja na simboličan начин означава почетак radova treće smjene ORA »Šamac — Sarajevo«.

Договор команданата

ЗАВИДОВИЋИ, 4. ЈУНА — Команданти седам оmladinskiх радних бригада треће смјене на изградњи пруге Шамац-Сарајево након неколико сати проведених у насељу нашли су се на првом заједничком састанку.

О значају акције у цијелости, о томе шта све могу да науче бригадери за мјесец дана, колико траје једна смјена, нешто више и конкретније рекао је Аднан Креско, командант насеља.

Безбједности и потпуној заштити бригадира неопходно је посветити највише пажње. О томе подједнако треба да брину, речено је на састанку, команданти бригада и сви остали становници оmladинског насеља у Завидовићима.

Д. С.

НАСЕЛJE У ЖЕПЧУ
СПРЕМНО

A sad, na posao

Postavljene zastave i amblemi brigada ♦ Vozači koji su stigli prvi svima poželjeli dobrodošlicu

ЖЕПЧЕ, 4. ЈУНА — У Оmladinskom naselju završene su i posljednje pripreme za početak rada. Postavljane su zastave, i amblemi brigada koji simbolizuju ljubav mladih prema domovini. U naselje je još prije tri dana stigla brigada Saveza vozača BiH koji su bili zaduženi za dobrodošlicu svojim drugovima. Proteklih dana pjesma brigadirska, mnoštvo transparentata sa pozdravima drugu Titu i obećanjima: »Nadmašićemo sebe da bismo ostvarili obećano« ispunili su naselje. Nakon kratkotrajnog upoznavanja i smještaja brigadira, komandanti pristiglih brigada su sa komandantom naselja i svim ostalim

članovima štaba održali dogovaranja o organizaciji i radu svih organa brigade. Već kratko vrijeme nakon toga svih deset brigada (oko hiljadu brigadista) konstituisalo je aktivne SK i komisije odgovorne za društveno-političku, sportsku i kulturnu aktivnost u naselju u narednih mjesec dana. Večeras biće svečano proglašen početak rada treće smjene ORA »Šamac — Sarajevo 78«. Sutra će oko hiljadu brigadira raspoređenih u deset brigada iz svih krajeva naše zemlje krenuti u nove radne okršaje za bolje sutra.

Š. Š.

O »ZVJEZDARNICI« JE
RIJEČ

Igrokazi srca

U Nemiljoj, gradiću stiješnjem između brda i rijeke, radi Pionirsko pozorište, recituje i igra brigadirima, čeka i raduje se dolasku vršnjake, pionirske brigade za koju će tek odigrati »priredbu nad priredbama«

Nemila, maja
Punih osam mjeseci mladost Jugoslavije, združena u velikom poslu, nalaziće se u naseljima ORB duž trase drugog kolosijeka pruge Samac — Sarajevo. Hiljade prijateljstava, zajedničkih doživljaja i sijaset drugih veselih zgoda vezaće još čvršće generacije graditelja iz Doline udarnika. Ali i narod, duž uzavrelog gradilišta, pamtiće mlade neimare. Isto onako kao što se i danas sjećaju, oni stariji, slavne generacije iz 1947. godine.

Mnogi od građana su tada bili pioniri i samo su naslućivali veličinu trenutka. I, eto, o pionirima je opet riječ. Rastu ti mali nježni cvjetovi mladosti uz radilište. Gledaju velikim pametnim očima na ono što se zbiva i slute da je to nešto veliko. Brigade su to, hej ...

U Nemiljoj ih ima mnogo. Na svakom koraku ih susrećemo i milo nam kada nas zazivaju, kada koračaju uz stroj poslenika, kada prate brigadu do ulaza u naselje.

Sjedio sam jednog sunčanog popodneva sa pjesnikinjom Seidom Malčko — Bajkom. Iznijeli smo stolice pred njenu kuću i časkali o poeziji, o Nemiljoj, o začudujuće lijepim ba-

Nemilski mališani — umjetnici

krenim rukotvorinama Roma, o filigranskim vezovima nemilskih žena, o izložbi ručnih radova koju građani ovog mjesta svake godine priređuju u Domu kulture ...

Odjednom, počеше da se skupljaju djeca. Za tili čas njih tridesetak, četrdeset, obreše se pred nama. Stoje i gledaju.

— Opet se došli sat ranije. Čekajte me pred Domom ... — »potjera« ih Bajka. I onda mi reče da su to mali glumci, članovi dječijeg pozorišta »Zvezdarnica«, kojem je ime dao pjesnik Velimir Milošević, da dođu sat ranije pred njenu kuću i čekaju kada će krenuti u Dom na probu.

Prije toga nisam znao da to svoje-

vršno pozorište postoji, da tu, u ovom malom mjestu stiješnjem između brda i rijeke, ima ljudi koji su utkali sebe u umjetnost, koji tu umjetnost prenose i usaduju najmlađim. I da vidiš čuda. Pjevaju, recituju, glume. Obradovaše — što jedan brigadir prisustvuje njihovoj probi. »Doći ćemo u naselje« — poručuju.

— Nevjerovatno je koliko pioniri vole svoje pozorište. Često dajemo predstave i igrokaze i nerijetko se u gledalištu zaiskre i suze. Toliko znaju da budu divni — govori Seida Malčko. Ova pjesnikinja radi već duže vremena s djecom. Dobrovoljno. Bori se za njih, »pokazuje« ih, uči ...

A događaj za brigadiste bila je

predstava koju su pioniri dali. Nije se znalo ko je sretniji. Smjenjivali su se pioniri na pozornici, neosjetljivi na hladnoću proljetne noći, blistavih osmijeha. I sutradan, poslije predstave, poslije bliskosti ko su svi osjetili, brigadisti su kroz mjesto prolazili nasmejani, otpozdravljajući — djeci.

U svakoj smjeni pozorište »Zvezdarnica« iz Nemile ići će u posjetu »svojim« brigadistima. I svaki od tih malih ljudi poželice da jednog dana dođe na neku radnu akciju.

I reći ću još jednu veliku njihovu želju. Čuli su da dolazi brigada pionira, njihovih vršnjaka. Zele da za njih igraju. Srcem.

N. TOŠIĆ

RIJEČ-DVIJE SA STARIM AKCIJAŠEM

Čaša vode za uspomenu

Martin Jurašinić, tehničar iz Željezare u Sisku i član CK SKH, kaže da su nesebičnost i poštovanje čovjeka najljepše uspomena sa bilo koje radne akcije

Martin Jurašinić

Osam godina provedenih u sisačkoj Željezari na mjestu pogonskog tehničara, još duže u žarištu svih bi tako koje radni ljudi biju za dosljedno ostvarenje samoupravljanja — dio je lične karte Martina Jurašinića. Ovaj 30-godišnjak isticao se na svom radnom mjestu, bio jedan od nosilaca mnogih odgovornih dužnosti u gotovo svim samoupravnim organima svoga kolektiva a najveće priznanje dobio je nedavno, u vrijeme održavanja Osmog kongresa SKH, kada je izabran za člana Centralnog komiteta SKH. Proteklog

mjeseca bio je predsjednik Skupštine druge smjene brigadira koji su se nalazili u Omladinskom naselju Žepče. Tu smo sa njim razgovarali pomalo o svemu.

— Tek 1974. godine prvi put sam učestvovao na akciji. Bila je to SORA »Sava 74« na koju sam ja došao sa brigadom što ju je poslalo Udruženje jugoslavenskih željezara. Kažem tek, zato što je moja želja za odlaskom na akciju mnogo starija.

I prvi utisci, koliko ih se sjećate?

— Utisci koje čovjek ponese sa akcije su obično nedjeljivi. Oni se stoje i kada nekoga pitate o akciji, kaže: Lijepo je, nezaboravno je. Međutim, uvijek neki detalj dokazuje to mišljenje. Moj detalj sa prve akcije je ovaj. Treći dan sam se malo prehladio i ležao u krevetu. Jedan nepoznati drug otišao je i donio mi vode, a nisam to od njega tražio. Sitnica, tako izgleda, ali za mene je

bio prvi dokaz akcijaških odlika. Nesebičnost i poštovanje druga i čovjeka. Kasnije se drugarstvo naravno proširivalo i produbljivalo, ali za mene je, eto, taj detalj ostao najdraža uspomena sa prve radne akcije, kaže Martin Jurašinić. — Inače, ta akcija nije zabilježena samo u mojoj memoriji, posjedujem i film koji sam snimio i žao mi je što ga nisam ponio.

A o ovome što doživljavate u naselju i na trasi pruge Samac — Sarajevo?

— Uz sve odlike i komplimente koje i ova akcija nesumnjivo zaslužuje istakao bih i neke sitnije propuste koji istina datiraju s početka našeg dolaska u Žepče. Dešavalo se da do 12.30 sati čekamo od izvođača radova raspored odlaska na trasu za sljedeći dan. To govori da nešto sa organizacijom rada nije bilo u redu. Mislim da bi trebalo malo re-

dukovati i brojne sastanke. Primjermom potkrijepljeno to bi izgledalo ovako. Dode mi brigadir i kaže: »Lijepo mi je ovdje, ali stalno sam na nekom sastanku«. Dobro znamo da sastanak nije jedino ni isključivo mjerilo aktivnosti nas brigadira.

S druge strane, što se tiče društva njih aktivnosti u naselju, potrebno je po mom mišljenju više saradnje šta ba sa predstavnicima brigada, a i među samim brigadama.

A o radu Skupštine kojoj ste vi bili predsjednik?

— Raspravljalo se o mnogo čemu što je vezano za život nas brigadira. Delegati su prenosili htijenja svojih brigada i mi smo gotovo uvijek uspjeli naći rješenja za probleme ili teškoće kojih je bilo. Treba uvažavati mišljenja brigadira koje oni iznose na brigadnim konferencijama. Delegati iz brigada u Skupštini su usmjeravali naš rad.

A. Sk.